

Autor: Karel Kaiser

Některé události poslední doby nás neklamně informují o tom, že zbrojení na nadcházející volby do EP je v plném proudu. Své lídry představily hlavní strany i strany malé a neparlamentní. Ve změní stanovisek strániček a mini-partají však vynikla zpráva o zvolení podnikatele Jiřího Novotného do čela kandidátky strany **Moravané**. Novotný měl údajně na zemském sněmu strany představil svou vizi tzv. Austropy, tedy politického svazku Moravy a historických regionů Rakouska, Slovenska, případně Maďarska a Slovinska. Toto svébytné (znovu)pojetí Střední Evropy okomentoval tezí, že Morava na Čechy stále více doplácí a že on jako představitel eurokandidátky si v budoucnu dokonce dovede představit úplný rozchod s Čechy, které mimo jiné považuje za „švejky“ a „skvrnu na tváři Evropy.“

Novotného deklamace netřeba brát na příliš velkou váhu. Ve volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2006 získali Moravané přibližně čtvrt procenta hlasů, sama strana Moravané je výsledkem dlouholetých snah sjednotit vzájemně znesvářené moravské regionalistické spolky a neposlední řadě je dobré si uvědomit, že **Moravané nestojí** v pozici kupříkladu Vlámského zájmu, Sinn Fein, Basků, či politických kosovských Albánců, i když by se v této pozici rádi viděli. Moravská iredenta je spíše romantickým přáním, protože postoj převážné části občanů České republiky, prohlašujících se za Moravany, stojí spíše na pozicích zemského vlastenectví, lokálpatriotismu a má spíše kulturní tendence, než tendence politické a odštěpenecké. Štěpící linie centrum-periferie v České republice příliš nefunguje a většina obyvatel Moravy necítí žádný rozpor mezi loajalitou k České republice a současně identitou moravskou.

Dotýkáme se však zajímavého problému. Skutečně by nebylo možné do budoucna postavit politiku na posílení samospráv jednotlivých vnitřních komunit (v tomto případě krajů, zemí)?

V době hluboké krize národního státu se regionalizace a politizace místních samospráv jeví jako zajímavé řešení. Nikoli však v podání Jiřího Novotného, jelikož jeho argumentace „Švejky“ a „skvrnami na tváři Evropy“ nás utvrzuje v tom, že není motivován současnými výzvami, ale spíše se snaží popisovat aktuální situaci historickými a archaizujícími termíny v souladu s romantickou vizí jakési Austropy. Navíc už díky tomu, že jedním z hlavních motivů takových pohnutek má být „rozchod s Čechy“, zní z Novotného tezí více temné tóny nového jakobinismu, než pomyslné fanfáry federalizované „říše“ desítek evropských vlajek.

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Dovedu si představit větší samosprávu Moravy, přijatelnější systém daní, který bude více zohledňovat regionální specifika a nikoli výhradně centralisticky přerozdělovat. Dovedu si na takovém základě postavený systém představit v celé Evropě. Jak jinak omezit ubíjející jakobínský státní moloch a vzdorovat destruktivní botě globalizace než implozí - renesancí evropských regionů a komunit? Uvidíme, zda nás Moravané překvapí.